

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

ΑΡΙΘ. 499. — 20 ΙΟΥΛΙΟΥ — 1886. ΔΕΙΓΜΑ 10

ΓΡΑΦΕΙΟΝ τῆς ΕΣΤΙΑΣ: Ἐπί τῆς ὁδοῦ Σταδίου, ἀριθ. 32.

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ
ΕΤΟΣ ΙΑ' — ΑΡΙΘ. 551

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΛΟΡΑΤΟΙ ΕΥΕΡΓΕΤΑΙ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΟΣ ὑπὸ
Σπ. ἠηλιαράκη.

Ο ΝΑΥΑΓΟΣ ΤΗΣ ΚΥΝΟΥΙΑΣ. Μυθιστόρημα Ἰου-
λίου Βέρν καὶ Ἀνδρέου Λωρῆ. (Μετὰφρ. Α. Π. Κουρ-
τίδου.)

ΓΑΛΑΣΤΩΝ.

ΤΟ ΔΕΥΚΟΝ ΡΟΔΩΝ.

ΑΙ ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΕΙΣ ἐπὶ ταῖς ἐξετάσεις τοῦ Δια-
δόχου.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ.

Ο ΔΕΚΑΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΛΟΥΘΟΜΕΝΟΥ.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΚΑΛΩΤΕΧΝΙΑ

Ἐν ταῖς ἀνασκαφαῖς τῆς Ἀκροπόλεως εὐρέθη πλησίον τῶν Προπυλαίων χαλκὴ κεφαλὴ ἀνδρὸς πωγωνοφόρου μεγέ-
θους ὑπερφυσικοῦ καὶ τέχνης ἀρχαϊκῆς παρεμφεροῦς τῆ τῶν
ἐν Μονάχῳ αἰγιναιῶν ἀγγλμάτων. Τοιοῦτου μεγέθους χαλ-
κὴ κεφαλὴ εἶνε ἡ μόνη ἐν Ἑλλάδι εὐρεθείσα, μιᾶς ἐτέρας
ἐλίγον τι μικροτέρας εὐρεθείσης μόνον ἐν Ὀλυμπίᾳ, οὐχί
ὅμως ἀρχαϊκῆς τέχνης.

Εὐρέθησαν προσεὶ μέγα πλῆθος κεραμείων εἰδωλίων ἀρ-
χαϊκῆς τέχνης καὶ ἀρχαϊκῆ ἐπιγραφῆ ἀναγράφουσα ὄνομα
τεχνίτου.

Προηγουμένως δὲ ἐν ταῖς ἐνεργουμέναις μεταξὺ Ἑρε-
χθεῖου καὶ Παρθενώως ἀπεκαλύφθησαν ὁλοσχερῶς σχεδὸν
τὰ θεμέλια τοῦ οἰκοδομήματος, ὅπερ, κατὰ τὸν κ. Δαίρη-
φειδ, εἶναι ὁ παλαιὸς ναὸς τῆς Πολιάδος Ἀθηνᾶς, ὁ πυρ-
ποληθεὶς ὑπὸ τῶν Περσῶν.

— Κατηργήθη τὸ Β. διατάγμα περὶ πληρωμῆς εἰσιτη-
ρίων πρὸς εἰσόδον εἰς τὰ μουσεῖα καὶ τὴν Ἀκρόπολιν.
Τοῦ λοιποῦ ἡ εἰσὸδος ἔσται ἐλευθέρη καθ' ἑκάστην, πλὴν
δεκαετησίων μεγάλων ἑορτῶν, καθ' ἕλον τὸ ἔτος, ὅτε καὶ τὰ
μουσεῖα καὶ ἡ Ἀκρόπολις θὰ μένωσι κεκλεισμένα δι' ὅλης
τῆς ἡμέρας.

— Τελουμένης ἐσχάτως γυμναστικῆς τινος ἑορτῆς ἐν
Βιέννῃ, ἐγένετο ἑλληνικὸς ἀγὼν πενταθλοῦ, πρῶτον νῦν ὑπὸ
Γερμανῶν γενόμενος, ἀκριβῶς κατὰ τὰς περιγραφὰς τῶν πα-
λαιῶν συγγραφέων καὶ τὰς ἀγωνιστικὰς εἰκόνας ἀργαίων
ἀγγέλων. Οἱ Ἑλληνοδίκαι παρῆσαν φοροῦντες ἑλληνι-
κὰς ἐνδυμασίας. Τὸ πένταθλον ἀποτελεῖται, ὡς γνωστὸν, ἐκ
πέντε ἀγωνισμάτων, ἀθλήματος, ἀκοντίσματος, ὀρόμου, δισκου
καὶ πάλης. Ὁ ἀγὼν ἤρχισεν εἰσορμησάντων εἰς τὴν πα-
λαιστραν ἑνδεκα ῥωμαλεῶν νεανίων, κρηδαίνοντων ἀκόντια.
Τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἐκόσμηε τὸ ἑλληνικὸν κρᾶνος μετὰ λόφου,
ἐφ' ᾧ δὲ βραχεῖαν ἑλληνικὴν χλωμύδα καὶ ζώνην περὶ τὴν
σοφύην. Οἱ ἑλληνοδίκαι ὤρσαν δι' ἀ κλήρου τὴν σειράν τῶν
ἀγωνιστῶν καὶ ἐκήρυξεν τοὺς ἀγωνιστικοὺς νόμους. Μετὰ
τοῦτο ἤρχισεν ὁ ἀγὼν ἀλματός. Ἐνέκα τῶν ἀγωνιζομένων
ἐδουλήθησαν νὰ πηδήσῃσιν ὑπὲρ τὸ σκάμμα, ἔχον πλάτος
τέσσαρ' ἀκαὶ ἡμίσεος μέτρων. Οἱ ἐνέκα αὐτοῦ ἠγωνισθη-
σαν εἴτα ἀκόντισμα, ἀκοντίζοντες κοῦφα ἀκόντια, μήκους
δύο μέτρων περίπου. Οἱ τέσσαρες νικηταὶ ἐν τῷ ἀγῶνι
τοῦτ' ἠγωνίσθησαν ἀγῶνα δρόμου· οἱ τρεῖς δ' ἐξ αὐτῶν
διέτρεξαν ἐν Ὀλυμπιακῶν στάδιον (190 μέτρα περίπου) μετὰ
μῆκος καμπῆς ἐνεὸς ἐνὸς λεπτοῦ τῆς ὥρας. Οἱ νικηταὶ οὗτοι
ἠγωνίσθησαν ἐπὶ ἀγῶνα δισκου, καὶ οἱ δύο ἐν τῷ ἀγῶνι
νικῆσαντες ἐπάλασαν πρὸς ἀλλήλους. Ὁ εἰς τοῦτον ὁ καὶ
διερρωγώσας τὴν ἑορτήν, ὀνόματι Βεσιλιγκ, κατέβαλε δις τὸν

πολλῷ ῥωμαλεώτερον αὐτοῦ ἀνταγωνιστὴν, καὶ ἐνθουσιωδῶς
ἐπευφημοῦντων τῶν περιστάσεων ἔλαβε κλάδον φοίνικος καὶ
στέφανον δάφνης, μετ' ὃ οἱ λοιποὶ Ἕλληνες ἀγωνισταὶ πα-
ριήγαγον αὐτὸν θριαμβικῶς ἐπὶ τῶν ὁμῶν ἐν τῇ παλαιστρᾷ.
Ὁ δεύτερος τῶν νικητῶν ἔλαβεν ἀπλοῦν στέφανον, καὶ πάν-
τες οἱ ἀγωνισταὶ δῖπλωμα ἀναμνηστικὸν τοῦ ἀγῶνος, ὃν
αἱ γερμανικαὶ ἐφημερίδες εὐχονται νὰ ἴδωσιν εἰσαγόμενον
εἰς πάντα τὰ γερμανικὰ γυμναστήρια.

— Ἐν βιβλιοκρίσει τοῦ τελευταίου τόμου τοῦ ὑπὸ τοῦ ἐν
Κωνσταντινουπόλει ἑλληνικοῦ φιλολογικοῦ συλλόγου ἐκδιδομέ-
νου περιοδικοῦ συγγράμματος, ἦν ἐν τῷ τελευταίῳ φύλλῳ τῆς
Berliner philologische Wochenschrift (ἑφημερίδος
(Berliner philologische Wochenschrift) ἐδημοσίευσεν, ὁ
καθηγητῆς κ. Γουστάδος Μάϋερ παρατηρεῖ τὰ ἐπόμενα περὶ
τοῦ πλημμελοῦς τρόπου καθ' ὃν γίνονται ἐν Ἑλλάδι αἱ ἄλλως
τοσοῦτον χρήσιμοι λαογραφικαὶ συλλογαί: «Ὁ Ζωγράφος
ἀγῶν, λέγει, ἰδρύθη πρὸς βράβειυσιν συλλογῶν ἢ μελετῶν
περὶ νεοελληνικῶν παραμυθίων, δημοτικῶν ἁσμάτων, γλωσ-
σαρίων καὶ τῶν τοιοῦτων, δηλονότι ἔχει σκοπὸν τὰ μέγιστα
ἐνδιαφέροντα καὶ τοὺς ἀλλοθαποῦς λογίους, ὧν αἱ μελέται
περὶ τῆς σημερινῆς ἑλληνικῆς γλώσσης προσκόπτουσιν εἰς
τὴν ἑλλειψίν πιστῶν καὶ ἀκριβοῶν συλλογῶν. Ἐν τῷ πρα-
κτικῷ τῷ μῶν γίνεται λόγος περὶ ἑξ ἔργων ὑποβληθέντων εἰς
τὸν ἀγῶνα, τῶν ἐπομένων.... Πλὴν τοῦ ἔργου τοῦ κ. Ν. Γ.
Πολίτου, οὗ τὴν ἐντέλειαν μαρτυρεῖ καὶ μόνον τὸ γνωστὸν
ὄνομα τοῦ συγγραφέως, πάντα τὰ λοιπὰ, ὡς συνάγομεν ἐκ
τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς, ἔχουσι τὰς συνήθεις ἑλλείψεις
τῶν τοιοῦτων ἑλληνικῶν δημοσιευμάτων, ἧτοι τὴν παντελῶς
ἀνεπαρκῆ δῆλωσιν τῶν πηγῶν, τὴν σύγχυσιν τῶν ἀπαν-
ταχῶ κοινῶν καὶ τῶν ἐν ἑνὶ οἷοις μόνον τόποις εὐρισκομένων,
καὶ τὸ χεῖριστον, τὴν ματαιόσχολον ἐτυμολογικὴν μαρίαν,
προσπαθούντων τῶν συλλογῶν νὰ ἐτυμολογήσῃσι τὰς λέξεις
συλὴ ἐκ τῆς ἀργαίας ἑλληνικῆς ἀλλ' ἐκ τῆς σανσκριτικῆς,
ἢ ἐπιπολαίους καὶ ἀχωνεῦτους ἔχουσι γνώσεις. Ὁ εἰσηγη-
τῆς τῆς ἐπιτροπῆς κατέκρινεν ὡς ἔδει τὰς τοιαύτας ἀτελείας
τῶν ἄλλως λίαν ἀειπαίνων ἐργασίῶν τῶν ὁμοειδῶν του,
καὶ νεν καθίστασι παντελῶς ἀχρηστοὺς τὰς συλλογὰς αὐτῶν
πρὸς ἐπιστημονικὰς μελέτας· εὐχόμεθα δὲ ὅπως αἱ παρατη-
ρήσεις αὐτοῦ εἰσακουσθῶσιν ἐν Ἑλλάδι καὶ ἐν ταῖς ἑλληνι-
καῖς χώραις τῆς Τουρκίας. Ὁ ἀπαράλεστατος τρόπος, ὅπως
καταστῶσι γόνιμοι καὶ τελεσφόροι αἱ τοιαῦται συλλογαὶ καὶ
ὅπως ἡ ἔρευνα τῶν κατὰ τόπους γλωσσικῶν ἰδιωμάτων στη-
ριχθῆ ἐπὶ τέλους εἰς ἔλλογον ἐπιστημονικὴν βᾶσιν, θὰ ἦτο ἡ
ἐπαρκὴς γλωσσικὴ προπαρασκευὴ τῶν καθηγητῶν τῶν γυ-
μνασίων. Ἐπεινεὶ σπουδάζουσιν ἐν τῷ Ἑθνικῷ Πανεπιστημίῳ
Ἀθηνῶν.»

— Εἰς τὸ τελευταῖον τεῦχος τοῦ ἀγγλικῶν περιοδικῶν
συγγράμματος Quarterly Review κατεχωρήθη περισπού-
δαστος διατριβὴ περὶ τῶν «Ἑλλήνων νησιωτῶν.» Ὁ συγ-
γραφεὺς ἀπορρῆν λαθῶν ἐκ τοῦ πονήματος τοῦ Κ. Βεντ
περὶ τῶν «Κυκλάδων» καὶ ἐκ τῶν δημοτικῶν ἁσμάτων, ὧν
ἀγγλικὴν μετάφρασιν ἐδημοσίευσεν πρό μικροῦ ἡ λογιὰ Κυ-
ριζ Λουκία Γάρνερ, ἐνδ' ατρίβει περὶ τὸν καθόλου βίον τῶν
ἐν ταῖς νήσις τοῦ Αἰγίου πελάγους οἰκούντων Ἑλλήνων,
μετὰ πολλῆς δὲ ἐπιμελείας προσπαθεῖ νὰ διοφωτίσῃ τὰ κοι-
νωνικὰ, θρησκευτικὰ καὶ ἄλλα παντοῖα αὐτῶν ἔθιμα, καθ'
ἢ ταῦτα ἔχουσι σχέσιν πρὸς τὴν πολιὰν ἀρχαιότητα. «Ἐν
Καρπίθῳ, λέει, οἱ ἄνθρωποι τηροῦσιν εἰσὲς τὸ παλαιὸν
βυζαντινὸν καὶ ἐνδοθριον, πλύνοντες τὰ οἰκήματα καὶ τὰς
ὁδοὺς κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν τοῦ Σεπτεμβρίου μηνός καὶ
εὐχόμενοι ἀλλήλοισι εὐτυχῆς τὸ νέον ἔτος, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἄρ-
χεται τοῦτο κατὰ τὴν βυζαντινὴν χρονολογίαν. Τὸ τελευ-
ταῖον τῆς εἰδωλολατρίας προπύργιον ὑπῆρξεν ἐν ταῖς νήσις·
ὁ ἰδρυτῆς τοῦ μοναστηρίου τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου ἐν Πάτρῳ
ἐτέθησε, περὶ τὰ τέλη τοῦ 11 αἰῶνος, νὰ κατακρημίσῃ αὐτόθι
εἰκόνα τῆς Ἀρτέμιδος σφόδρα τιμωμένην ὑπὸ τῶν ἑγγχωρίων,
μέχρι δὲ τοῦ 1565 ἔτους ἀρχαῖα Ἑλληνικῶν θεῶν ἀγγλμα-
τὰ ἀπέλαυνον μεγάλης εὐλαθείας ἐν Κρήτῳ. Ὁ δικτηρι-
στῆς ἐτέταξε διὰ μακρῶν τὸ ἦθρ καὶ τὰ γεωπονικὰ ἐπι-
τηδεύματα τῶν ἀγροτῶν, εἴτα τὰς πανηγύρεις, τοὺς χοροὺς,

τας προλήψεις, τας δεισιδαιμονίας και τὰ ἄλλα αὐτῶν ἔθιμα· παρενέει δὲ ἐκάστοτε γωρία ἐξ ἀρχαίων Ἑλλήνων ποιητῶν και πεζογράφων πρὸς ἀπόδειξιν οὗτι τὰ πλεῖστα τῶν ἔθιμων τούτων εἶναι παλαιότερον παραδομένη καὶ οὗτι ὁ νῦν τῶν Ἑλλήνων βίος δύναται ἐν πολλοῖς νὰ διαλευκανθῆ τῇ βοήθειᾳ τῶν ἀρχαίων περὶδοσεων, αἵτινες διεσώθησαν κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἕτερον ἀνέπαφοι ἐν τῷ δημῳδαί βίῳ τῶν Ἑλλήνων νησιωτῶν.

— Ἐν εἰδικῇ συνελύσει ἀρχαιολόγων πρὸ τινων ἡμερῶν ἐν Λονδίῳ, ὁ κ. Ἐρνέστος Γάρνερ ἀνέγνω λεπτομερῆ ἔκθεσιν τῶν ἀνασκαφῶν ἐν τῇ Ἑλληνικῇ πόλει τῆς Αἴγυπτου Νανυράτε. Περί τῶν ἀνασκαφῶν τούτων ἐκδοθήσεται μενογραφία μετὰ 45 πινάκων ὑπὸ W. M. F. Petrie, τῆ συνεργασίᾳ τῶν κκ. Ern. Gardner, Cecil Smith καὶ Barclay W. Head.

— Λαβοῦσα τὸ ἐνδοσίμον ἐκ τῶν ἐργασιῶν τοῦ Βακραδέ κἀ τοῦ Στογιάνωδ, δ' ὡν ἀπεδείχθη ἡ σπουδαιότης τῶν ἐν τῇ Καυκάσιᾳ ἀρχιτεκτονικῶν μνημείων, ἡ ἐν Μόσχᾳ αὐτοκρατορικῇ ἀρχαιολογικῇ ἐταιρίᾳ ἀπεφάσισε νὰ ἀποστείλῃ ἐκάστη ἀρχαιολόγους πρὸς μελέτην τῆς χώρας καὶ περιγραφὴν τῶν ἐν αὐτῇ παλαιῶν χριστιανικῶν μνημείων. Ἐν πρώτοις θὰ ἐρευνηθῆ ἡ κοιλὰς τοῦ Ἀράς, τοῦ ποταμοῦ Ἀράξιδος τῶν ἀρχαίων, ἐν τῇ βορείῳ Ἀρμενίᾳ, αἱ δὲ ἐρευναι αὐταὶ θὰ παραταθῶσιν ἐπὶ πολλὰ ἔτη.

— Ἡ ἐν Βερολίῳ Ἀκαδημία τῶν ἐπιστημῶν ἐχορήγησε 2500 δρ. εἰς τὸν διδάκτορα Βίλκκεν, ὅπως ἐν ταῖς βιβλιοθήκαις τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Γαλλίας μελετήσῃ τοὺς ἑλληνικοὺς παπύρους. Δι' ἄλλα ἐπιστημονικὰ ἔργα ἐχορήγησεν ἡ αὐτὴ Ἀκαδημία τὰ ἐπόμενα ποσὰ 5000 δρ. πρὸς ἔκδοσιν τῶν ὑπομνηματιστῶν τοῦ Ἀριστοτέλους, γενομένην ἐπιμελεῖα τοῦ καθηγητοῦ Δεῖλε· 3750 δρ. πρὸς συλλογὴν ἑλληνικῶν καὶ λατινικῶν ἐπιγραφῶν, γενομένην ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ καθηγητοῦ Μόμσεν· 2500 δρ. διὰ τὴν προσωπογραφίαν τῶν χρόνων τῆς βυζαντινῆς αὐτοκρατορίας· καὶ τέλος 7500 δρ. πρὸς ἐξακολούθησιν τῆς ἐκδόσεως τῶν ἐπιστολῶν Φρειδερίκου τοῦ μεγάλου.

— Τὸ μέγιστον φύλλον ἐφημερίδος εἶναι ἐν τοῦ «Μελ-θουρνεῖος Ἄργου», ἐφημερίδος τῆς Αὐστραλίας, πρὸ τινων ἡμερῶν ἐκδοθῆν. Ἀποτελεῖται τοῦτο ἐξ 160 σελίδων, ὧν αἱ 100 πληροῦνται ἀγγελιῶν, καὶ ἀπλούμενον καλύπτει χώρον 60 τετραγωνικῶν ποδῶν.

— Ἐνεκα τοῦ θανάτου τοῦ βασιλέως τῆς Βαυαρίας Λουδοβίκου τοῦ Β', ἀνεβλήθη ἐπὶ ἐν ἔτος ὁ πανηγυρισμὸς τῆς ἐκατοστῆς ἐπετείου τῆς γεννήσεως τοῦ πάππου του βασιλέως Λουδοβίκου τοῦ Α'.

— Ὁ βασιλεὺς τῆς Ἰταλίας Οὐμβέρτος διώρισε γεροῦσια-στήν τὸν ἐπιφανῆ ζωγράφον Μορέλλη. Οἱ ἐν Νεαπόλει καλλιτέχναι ἐπανηγήρυσαν λαμπρῶς τὴν ἀπονεμηθεῖσαν εἰς τὸν συνδέλεον αὐτῶν τιμὴν.

— Ἐν Ὀδησσῷ ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν· «Ἡ ἐνταῦθα ἑλλ. παροικία τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ ἱατροῦ κ. Β. Χ. Πίσπα προσέγγει τῷ Γαλάτῃ φιλέλλητι ποιητῇ Π. Δερουλέδ ἀργυροῦν καυκάσιον ἀκινάκην, μελανοδοχεῖον ἀργυροῦν καὶ χρυσοῦν γραφίδι. Πρὸς δὲ ὀλόκληρον συσκευὴν τελοποσίας συνιστάμενην ἐκ δύο κυάθων, τρυπητοῦ, σαχσοδόχης, σαχαραλιθίδος καὶ τετοδόχης, ἀπάντων χρυσοῦν. Ἡ ἀξία τῶν δώρων τούτων ἀνέρχεται μέχρι δύο χιλιάδων φράγκων, συναθροισθέντων δι' ἐράνου τῷ ἀκμμάτῳ ζήλῳ τοῦ τιμῶντος τὸ ἑλληνικὸν ὄνομα ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει κ. Β. Χ. Πίσπα.»

— Οἱ παρ' ἡμῖν ἐπιστήμονες, οἱ διανύσαντες τὰς σπουδὰς αὐτῶν ἐν Γερμανίᾳ, προθύμως ἀνταπεκρίθησαν εἰς πρόσκλησιν τῶν καθηγητῶν κκ. Π. Καλλιγᾶ, Π. Παπαρρηγοπούλου, Κ. Κωστῆ καὶ Α. Χρηστομάνου, πρὸς ἀποστολὴν δώρων τινῶν εἰς τὸ πανάρχαιον Γερμανικὸν Πανεπιστήμιον τῆς Αἰδελβέργης ἐπὶ τῇ προσεχῶς ἐορταζομένῃ πεντακοσιστηρίδι αὐτοῦ. Τὸ ἐκ καταβολῶν τῶν ἐπιστημῶν ποσὸν ἀνήλθεν εἰς δραχ. 368,55, ἀπεστάλη δὲ εἰς τὴν ἐν Αἰδελβέργῃ ἀρμόδιαν ἐπιτροπὴν πρὸς τὸν σκοπὸν δι' ἃν συνελέγη.

— Ὡς γνωστὸν, ἐν τῷ τελεσθέντι διαγωνισμῷ πρὸς κατασκευὴν ἀνδριάντος τοῦ ναυάρχου Μισούλη ἐν Ἐρμούπολει ἐβραβεύθη ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τὸ ὑποβληθὲν πρόπλασμα παρὰ τοῦ ἐν Ἴωμῃ τὴν γλυπτικὴν σπουδάζοντος Ἑλλήνος κ. Ν. Μπανάου. Ἡδὴ ὁ κ. Μπανάου ἀπέστειλεν εἰς τὸν δῆμον Σύρου γύψινον ἀντίτυπον τοῦ βραβευθέντος αὐτοῦ πρόπλάσματος, ὅπως κατὰ τὴν παραλαβὴν τοῦ ἔργου χρησιμεύσῃ εἰς ἀντιπαραβολὴν διὰ τὸ πανομοιότυπον. Τὸν ἐπὶ

μαρμάρου λελατωμένον ἀνδριάντα ὑποχρεοῦται ὁ κ. Μπανάου νὰ παραδώσῃ μετὰ διετίαν.

— Ὡς γνωστὸν, ἐν Ζακύνθῳ σώζεται εἰσέτι ἡ οἰκία, ἐν ἣ ἐγεννήθη ὁ μέγας ποιητὴς Οὗγος Φώσκολος. Τὴν οἰκίαν ταύτην προτίθετο νὰ κατεδαφίσῃ ὁ ἀγοραστὴς αὐτῆς κ. Παχυγιάννης· συνεπεία ὁμοῦ ψήφισματος τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου ἀποφασίσαντος νὰ ἀγορασθῆ ὑπὸ τοῦ δῆμου, ὁ κ. Παχυγιάννης προσέφερεν αὐτὴν ἀντὶ δραχ. 5,000.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Ἀρνόλδου Φρ. αἰγ. Χρηστομάθεια ἀραβικῆ ἐκ χειρογράφων καὶ ἐντύπων σπανίων συλλεγίστα μετὰ λεξικοῦ μεθερμηνευθέντος ἐκ τῆς λατινικῆς ὑπὸ τοῦ ἀρχιγραμματέως τοῦ Πατριαρχικοῦ τῶν Ἱεροσολύμων θρόνου Στεφάνου Ἀθανασιάδου τοῦ Βυζαντινοῦ. Ἐν Ἱεροσολύμοις 1885. Μέρως α'. Τὸ κείμενον σελ. 16'. Τὸ λεξικὸν σ. γ'. 8ον μέγα.

Ἡ ἀραβικὴ γλῶσσα εἶναι ὡς γνωστὸν ἡ γλῶσσα τοῦ πλείστου μέρους τῶν χριστιανῶν τῶν πατριαρχείων Ἱεροσολύμων, Ἀντιοχείας καὶ Ἀλεξανδρείας. Διὰ τοῦτο ἡ γλῶσσα αὐτῆς εἶναι ἀπαραίτητος τοῖς κληρικοῖς τῶν χωρῶν ἐκείνων, καὶ διὰ τὸν λόγον τούτον σπουδάζεται εὐλόγως συχνῶς μετὰ τῆς ἑλληνικῆς, τῆς ἐπισήμου γλώσσης τῶν Πατριαρχείων, ἐν τῇ Θεολογικῇ σχολῇ τῶν Ἱεροσολύμων. Χάριν τῶν μαθητῶν τῆς σχολῆς ταύτης ἐξεδόθη ἡ παρούσα ἀραβικὴ Χρηστομάθεια μετὰ τοῦ Λεξικοῦ.

Ράκη καὶ σάρωθρον, μυθιστόρημα πρωτότυπον ὑπὸ Κ. Σ. Πιρβελῆ. Τόμος Γ'. Ἐν Ὁδησσῷ. Τύποις Ν. Χρυσογέλου καὶ Σας. 1886 8ον.

Τὸ δίκαιον τοῦ ἑλληνικοῦ ἀγῶνος ὑπὸ τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν. Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου τῆς «Ἐνώσεως», ὁδὸς Αἴκα. 1886, 8ον, σελ. 27.

Γ. Α. Λούμια, τὸ ἀνατολικὸν ζήτημα καὶ ὁ Ἑλληνοισμὸς, ὁμιλία γενομένη τῇ 22 Μαρτίου 1886 ἐν τῇ ἐν Ἐρμούπολει λέσχῃ «Ἑλλάδος». Ἐν Ἐρμούπολει, 1886. 16ον, σελ. 64.

Κλινικὴ μελέτη ἐπὶ τῶν προδιαθετικῶν αἰτίων τῆς φθίσεως τῶν πνευμόνων ὑπὸ Σπυρίδωνος Κανέλλη, ἱατροῦ. Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου Ν. Γ. Πάσσαρη. 1886, 8ον, σελ. 38. Τιμᾶται δραχμῆς.

Διδακκαλία Γεωμετρίας διασκευασθεῖσα ἐκ τοῦ γερμανικοῦ ὑπὸ Μ. Κ. Σακελλεροπούλου διευθυντοῦ τοῦ ἐν Ἐπιτακτῆσιν διδακκαλίῳ πρὸς χρῆσιν τῶν Ἑλληνικῶν Σχολείων καὶ Παρθενωγυασιῶν. Ἐν Ἀθήναις· τυπογραφεῖον ὁ Παλαμῆδος. 1886 εἰς 8ον σελ. ἐ—68.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Παρασκευῆ, 18 Ἰουλίου.

Ὁ βασιλεὺς ἐπιβίβων τῆς «Ἀμφιτρίτης», ἀναχώρησε τὴν παρελθούσαν Πέμπτην εἰς τὴν Ἑσπερίαν, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ὑπασισταῦ αὐτοῦ κ. Χατζηπέτρου. Τὴν προετραίαν εἶχον ἀναχωρήσει ἐκ Λαυρίου ὁ ἀ τῆς «Μυκάλης» εἰς Ῥωσίαν πρὸς συνάντησιν τῆς Βασιλίσσης ὁ διάδοχος Κωνσταντῖνος καὶ ὁ βασιλόπουλος Νικόλαος.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς συμπληρώσεως τῶν σπουδῶν τοῦ διαδόχου Κωνσταντίνου προυβιβάσθη εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ, κατετάχθη δὲ εἰς τὸ σῶμα τοῦ πεζικοῦ. Ἰπὸ τοῦ βασιλέως δ' ἀπεφασίσθη ἵνα ὁ διάδοχος κατὰ τὸν προσεχῆ χειμῶνα περιεδοθῆ εἰς τὸ ἑσωτερικὸν τοῦ Κράτους, ἵνα γνωρίσῃ ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὴν χώραν.

Ὁ βασιλεὺς ἀπένευμεν εἰς τὸν κ. Λύδερς, διευθυντὴ τῆς ἀγωγῆς τοῦ διαδόχου, τὸν σταυρὸν τῶν ἀνωτέρων ταξιαρχῶν τοῦ Σωτήρος.

Ὁ διάδοχος συμπληροῖ τὸ δέκατον ὄγδοον τῆς ἡλικίας ἔτος τὴν 21 τοῦ μηνὸς τούτου, τελετῆ ὁμοῦ τὴν ἡμέραν ἐκείνην δὲν θέλει γείνει καὶ διὰ τὴν ἀπουσίαν τῶν βασιλέων καὶ αὐτοῦ, καὶ διότι ἐθεωρήθη ὑπαγορευομένη ἡ ἀναβολὴ τῆς ἐορτάσεως τῆς ἐνηλικιότητος ἕως οὗ κανονισθῶσι νομοθετικῶς τὰ κατ' αὐτήν.

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

ΕΛΛΑΣ

κατὰ τὸ γερμανικὸν τοῦ Ἰακώβου Φίλκε ὑπὸ Ν. Γ. Πολίτου.

Ἐξεδόθη τὸ δέκατον ὄγδοον φυλλάδιον, περιέχον τὰς ἐπομένους εἰκόνας· Τὰ ἔνδον τοῦ ἐν Ὀλυμπίᾳ ναοῦ τοῦ Διὸς, ὡς εἶχε τὸ πάλαι, μετὰ τοῦ χρυσελεφαντίνου ἀγάλματος, ὅπερ ἐποίησεν ὁ Φειδίας.—Ζεὺς, εἰκὼν σχεδιασθεῖσα κατὰ τὴν ἐν Ὀρτικόι· εὐρεθείσαν, ἐν Βατικανῷ δ' ἀποκειμένην πρωτομήν.—Κ κερκλαῶν.—Μειράκιον εὐχόμενον.—Ἡ φάραγξ τῶν Δελφῶν.—Τὰ εἶρηπια τῶν Δελφῶν.—Τὰ ἔνδον προπύλαια ἐν Ἐλευσίῳ. ὡς εἶχον τὸ πάλαι. (Ὀλοσέλιδος.)

Τιμὴ ἑκάστου φυλλαδίου ἐν Ἀθήναις δρ. 1,50. Ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῇ ἀλλοδαπῇ δραχ. 1,75.

Οἱ ἐκ τῶν συνδρομητῶν προκαταβάλοντες τὸ ἀντίτιμον τῶν ἡδὴ ἐκδοθέντων φυλλαδίων, ἅτινα ἀπεστάλησαν αὐτοῖς, παρακαλοῦνται νὰ ἀποστειλῶσιν νῦν πρὸς τὸ βιβλιοπωλεῖον τῆς «Ἐστίας» τὸ ἀντίτιμον τῶν ἐπομένων φυλλαδίων, φρ. 5 διὰ 3 φυλλάδια, ἵνα ἐξακολουθήσῃ ἐγκαιρῶς ἡ πρὸς αὐτοὺς ἀποστολὴ τῶν φυλλαδίων.

Οἱ βουδόμενοι τῶν συνδρομητῶν δύναται νὰ προκαταβάλωσι τὸ ἀντίτιμον καὶ ὀλοκληροῦ τοῦ συγγράμματος, δρ. 32 οἱ ἐν Ἀθήναις, δρ. 35 οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ φρ. 35 ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ. Οἱ προκαταβαλόντες ἡδὴ τὸ ἀντίτιμον φυλλαδίων τινῶν καὶ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ θέλουσι πληρώσῃ μόνον τὸ ὑπόλοιπον πρὸς συμπλήρωσιν ὄλου τοῦ ἀντιτίμου τοῦ συγγράμματος.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ὑπὸ Κ. ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ

Συνδρομηταὶ εἰς ὀλόκληρον τὸ σύγγραμμα ἐγγράφονται εἰς τὸ Βιβλιοπωλεῖον τῆς «Ἐστίας».

Τιμὴ αὐτοῦ ἐν Ἀθήναις δραχμαὶ 35.—Ἐν ταῖς ἐπαρχίαις δραχ. 40.—Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ φρ. χρυσῶ 40. Ἐξεδόθησαν ἡδὴ τὸ 16ον καὶ 17ον φυλλάδιον εἰς ἐν τεύχος ὁμοῦ. Ἡ ἔκδοσις καὶ τῶν ἐπομένων φυλλαδίων θέλει ἐξακολουθήσει τακτικῶς.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

κ. Γ. Χ. Κ. Κέρκυραν. Ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν δ' ὑμῖν διὰ τὰς εὐμενεῖς προτίθας σας. Εἰς τὴν ἐπιστολὴν ὑμῖν ἀπηντήσαμεν ἰδιαίτερος.—κ. Α. Δ. Σύρον. Παρεδόθησαν εἰς τὸν κομιστὰν ἡμῖν τὴν ἐπιστολὴν σας, παρ' οὗ καὶ ἐλήφθη τὸ ἀντίτιμον. Ὡς πρὸς τὴν ἐρώτησιν σας σημετοῦμεν ὑμῖν οὗτι τὰ ἔργα τοῦ Ducis δὲν εἶναι κυρίως μεταφράσεις, ἀλλὰ διασκευαὶ τῶν δραμάτων τοῦ Σαίξπηρου. Οὕτως ὁ Ὁθλιος τοῦ Ducis ἔχει δύο λύσεις· μίαν τὴν Σαίξπηρειον, καὶ ἄλλην, ἣν ὁ διασκευαστὴς ἔκρινε καταλληλοτέραν, ὡς ἤπειον καὶ μὴ συνταράσσουσαν ἀγρίως τὰς ψυχὰς τῶν ἀκροατῶν, ὡς ἐκείνη.—κ. Θ. Πάτρας. Ἐν τῇ «Ἐστίᾳ» δὲν ἐδημοσιεύθη τι τοιοῦτον· δὲν ἤδυνήθημεν δὲ νὰ εὐρωμεν καὶ ἀλλαχοῦ πληροφορίας καίτοι προσπαθήσαντες.—κ. Δ. Ι. Χ. Ἀγρίνιον. Ἐλήφθησαν. Ἀπεστάλη δ' ὑμῖν ἡ σειρά τῶν ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου ἐκδοθέντων.—κ. Α. Μ. Βῶλον. Τὰ ζητηθέντα ἀπεστάλησαν ὑμῖν, ἰδιαίτερος δ' ἀπηντήσαμεν εἰς ἐπιστολὴν σας.—κ. Ι. Α. Μ. Ἡ τοῦ καπνοῦ φρολογία καὶ παρ' ἄλλοις ἔθνεσιν ἰδεωρήθη ὡς θέμα καταλληλοτάτον ἀντιπολιτεύσεως. Πρὸ τριάκοντα καὶ πέντε ἐτῶν περίπου, ὅτε τὸ πρῶτον ἐφηρμόσθη ἐν τῇ αὐστριακῇ αὐτοκρατορίᾳ τὸ μονοπώλιον τοῦ καπνοῦ, τὸ φιλοπάτρι κόμμα ἐν Οὐγγαρίᾳ εἶχεν ὡς σύνθημα τὸ μὴ καννίζεσθαι. Τὸ αὐτὸ συνέβη μετὰ τινα ἔτη καὶ ἐν ταῖς προσηρτημέναις τῇ Αὐστρίᾳ ἰταλικαῖς ἐπαρχίαις. Οἱ φιλοπάτριες Ἰταλοὶ ἐφιλοτιμοῦντο νὰ ζημιώσωσι τὴν μισητὴν Αὐστρίαν, μὴ καννίζοντες· συνεστάθησαν δὲ καὶ μυστικαὶ ἑταιρίαι, μόνον σκοπὸν ἔχουσαι νὰ προσεταιρίζωνται διὰ πειθούς ἢ ἀπειλῶν ἐ-

